

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1997-1998

28 JANUARI 1998

HERZIENING VAN DE GRONDWET

Herziening van artikel 57 van de Grondwet

AMENDEMENT

Nr. 1 VAN DE HEREN LALLEMAND EN ERDMAN

Enig artikel

Het enig artikel vervangen als volgt:

«*Enig artikel. — Artikel 57 van de Grondwet wordt vervangen als volgt:*

«*Elke Kamer heeft het recht de bij haar ingediende verzoekschriften naar de ministers te verwijzen. De ministers zijn verplicht omtrent de inhoud uitleg te verstrekken zo dikwijls als de Kamer het vordert.*

«*Elke Kamer moet, binnen 120 dagen na de indiening, in de plenaire vergadering een onderzoek wijden aan de verzoekschriften die haar aangeboden worden door ondertekenaars die de volle leeftijd van 16 jaar hebben bereikt en hun woonplaats in België hebben, voor zover ze ondertekend zijn door het aantal personen dat de wet bepaalt. De wet bepaalt de voorwaarden waaraan die verzoekschriften moeten voldoen.*»

Zie:

Gedr. St. van de Senaat:

1-515 - 1996/1997:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heren Lallemand en Erdman.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1997-1998

28 JANVIER 1998

RÉVISION DE LA CONSTITUTION

Révision de l'article 57 de la Constitution

AMENDEMENT

N° 1 DE MM. LALLEMAND ET ERDMAN

Article unique

L'article unique est remplacé comme suit:

«*Article unique. — L'article 57 de la Constitution est remplacé comme suit:*

«*Chaque Chambre a le droit de renvoyer aux ministres les pétitions qui lui sont adressées. Les ministres sont tenus de donner des explications sur leur contenu, chaque fois que la Chambre l'exige.*

«*Chaque Chambre est tenue d'examiner en séance plénière, dans les 120 jours de leur dépôt, les pétitions qui lui sont adressées par des signataires âgés de seize ans accomplis et domiciliés en Belgique, pour autant qu'elles aient recueilli le nombre de signatures fixé par la loi. La loi fixe les conditions auxquelles ces pétitions doivent répondre.*»

Voir:

Document du Sénat:

1-515 - 1996/1997:

N° 1: Proposition de loi de MM. Lallemand et Erdman.

Verantwoording

Er worden twee wijzigingen aangebracht in het oorspronkelijke voorstel.

In de eerste plaats vervalt het eerste lid van artikel 57 van de Grondwet, dat in het voorstel ongewijzigd bleef.

In het kader van de voorgestelde hervorming leek het belangrijk dat elke Kamer moet kunnen luisteren naar de uitleg van de ondertekenaars van een verzoekschrift die daartoe speciaal zijn aangewezen. Die wens staat evenwel haaks op het eerste lid van artikel 57 van de Grondwet, dat bepaalt dat het verboden is in persoon verzoekschriften aan de Kamer aan te bieden. Die tekst dient dus te worden aangepast om de ondertekenaars van verzoekschriften te kunnen horen. De Kamers kunnen die kwestie voortaan in hun reglement regelen en bepalen onder welke voorwaarden en binnen welke grenzen dat moet gebeuren.

Ten tweede wordt het nieuwe derde lid, dat het tweede is geworden en door het oorspronkelijke voorstel was ingevoegd, op twee punten gewijzigd.

In eerste instantie is bepaald dat de Kamer waaraan een verzoekschrift wordt aangeboden dat voldoet aan de voorschriften van artikel 57, tweede lid, dat verzoekschrift moet onderzoeken binnen 120 dagen na de indiening ervan. Een dergelijke bepaling is noodzakelijk met het oog op de doeltreffendheid van de hervorming. Zonder die bepaling zouden de Kamers immers zelf de termijn kunnen bepalen waarbinnen zij tot het onderzoek van het verzoekschrift in de plenaire vergadering overgaan. 120 dagen lijkt een redelijke termijn die rekening houdt met het tempo van de parlementaire werkzaamheden.

Ten slotte wordt bepaald dat de wetgever de voorwaarden omschrijft waaraan de in artikel 57, tweede lid, bedoelde verzoekschriften moeten voldoen. Het gaat om vormvoorwaarden: identificatie van de ondertekenaars, verplichte vermeldingen en de inhoudelijke voorwaarden, zoals de aangelegenheden waarover geen verzoekschriften mogen worden ingediend.

Justification

Deux modifications sont apportées à la proposition initiale.

Premièrement, le premier alinéa de l'article 57 de la Constitution, que la proposition laissait inchangé, est supprimé.

Il a paru important, dans le cadre de la réforme proposée, de permettre à chaque Chambre d'écouter en leurs explications les pétitionnaires qui auraient été spécialement désignés à cet effet. Cette volonté se heurtait cependant à l'alinéa premier de l'article 57 de la Constitution, qui prévoit l'interdiction de présenter en personne des pétitions aux Chambres. Il convenait donc d'adapter ce texte pour permettre l'écoute des pétitionnaires. Les Chambres pourront désormais régler la question dans leur règlement et en déterminer les modalités et les limites.

Deuxièmement, le troisième alinéa nouveau — devenu deuxième — qu'introduit la proposition initiale est modifié sur deux points.

Tout d'abord, on prévoit que la Chambre à laquelle une pétition répondant aux prescriptions de l'article 57, alinéa 2, est adressée, doit l'examiner dans les 120 jours suivant le dépôt. L'absence d'une telle prescription risque de diminuer l'efficacité de la réforme introduite, les Chambres étant seules juges du délai dans lequel elles devraient procéder à l'examen de la pétition en séance publique. Le délai de 120 jours paraît adapté au rythme des travaux parlementaires.

Ensuite, il est prévu que le législateur pourra préciser les conditions auxquelles devront répondre les pétitions visant à faire application de l'article 57, alinéa 2. Il s'agit des conditions de formes: identification des signataires, mentions obligatoires, ainsi que les conditions de fond telles que les matières exclues du champ d'application.

Roger LALLEMAND.
Frederik ERDMAN.